

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Veluti Totidem Ramos
Distributa

Ilsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCVIII. Lumbis Præcinctis, & Lucernis ardentibus, Præparario
ad Mortem designatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

per intellectum repositus, ibi & cor nostrum erit;
quia eò per cordis & voluntatis affectum feremur.

M E D I T A T I O CCCLVIII.

*Lumbis Præcinctis, & Lucernis
ardentibus, Præparatio ad Mortem designatur.*

Luc. 12. v. 35.

PUNCTUM I. *Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptijs, ut, cum venerit, & pulsaverit, confessim aperiant ei.* Luc. 12. v. 35. Postquam Christus Discipulos suos à sollicitudine rerum temporalium dehortatus fuerat, adhortatur illos hac similitudine ad sollicitudinem Rerum Æternarum, felici morte obtainendarum: & ad eam obeundam ita vult esse paratos, quemadmodum, qui lumbos præcinxit, est paratus ad ambulandum sine impedimento, quod pedes vel retardare, vel etiam ad lapsum implicare solet, præsertim quando sursum ascendendum est. Itaque qui pedes, id est, affectus suos ab omni re terrena, voluptate, honore, conversatione, & amicitia humanâ &c. liberos habet, & hæc omnia statim deferere paratus est, memor, quod in Cælo longè majores Honores, Voluptates, Divitiae, Amici &c. acquirantur, nec ulla morte amplius tollantur, ille lumbos jam habet præcinctos, & exspectat Christum, è Nuptijs Cælestibus ad se redeuntem, ac comitandum ad illud grande conclave, ubi vigilantibus Servis Cænam Magnam instruet, & transiens ministrabit. Alius adhuc necessarius mo-

dus

dus lumbos præcingendi est, tollere nimirum omnem
reatum pænæ, in Purgatorio persolvendæ; hæc enim
nos, quò minus è terris ad Cælum statim ascendamus
aliquamdiu adhuc retardat. Itaque affectu omni
Bona terrena deserere, hoc ipso, quòd terrena, v
lissima, vanissima, & per mortem brevi, etiam inv
tis, re ipsa tollenda sint; proinde nullo eorum ad lon
giorem vitam ac usum allici se sinere, libenter mori
ab omni reatu peccati liberum esse, post mortem
Cælum statim intrare posse, & esse cum Christo,
lumbos restringere est.

PUNCT. II. Considera etiam, quid sit, lucernæ
ardentes in manibus tenere. Nempe lucernæ in ma
nibus sunt Opera Bona; sine Gratia tamen Sanctifi
cante sunt velut lucernæ, aut lampades extinctæ
ut itaque ardeant lucernæ, Lux Gratiæ necessaria
est. Ne ergo ullo gravis peccati flatu, vel olei, id
est, Bonorum Operum defectu, Gratia extinguatur,
diligentissimè cavendum est.

PUNCT. III. *Beati Servi illi, quos, cùm venerit Do
minus, invenierit vigilantes.* Amen dico vobis, quòd præ
cinget se, & faciet illos discubere, & transiens ministrabit
illis. Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vi
gilia venerit, & ita invenierit, beati sunt Servi illi. V. 37.
Quandoquidem certum est, Dominum esse ventu
rum, simul tamen etiam incertum est, an Dominus
in prima, vel secunda, vel tertia noctis, id est, vita
hujus tenebrosæ, vigilia, nempe an in ætate juvenili
virili, vel senili sit venturus, & an hac vel illâ hora
ideo constanter lumbos præcinctos, & lucernas ar
dentes per omnem ætatem, imò per omne momen
tum esse oportet, ita ut statim sine ulla alia præpara
tione

tionem mori possis. Neque grave sit, ita semper vigil oculo in obsequijs stare, & Dominum exspectare, breve enim omne hoc tempus est, quo Deo servimus; quando autem ipse faciet nos discubere, & transiens ministrabit nobis, tempus illud æternum est. Quis ergo pro æterno Ministerio Domini non præstet illi Ministerium temporale? Hanc continuam Vigilantiam in Obsequijs Domini, & præparatam Adventus illius exspectationem, declarat Christus alia similitudine. v. 39. *Hoc autem scitote, quoniam si sciret Paterfamilias, quâ horâ fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam. Et vos estore parati, quia, quâ horâ non putatis, Filius hominis veniet. Adeoque in illam horam etiam paratus esse debes, quâ non putas te moriturum.* Neque enim per verba illa: *Non putavi: negligentiam præparationis excusabis, sed potius accusabis.*

MEDITATIO CCCLIX.

De Prudenti Cura Animarum.

Luc. 12. v. 41.

PUNCTUM I. Postquam finièrat Parabolam de præparatione continua ad mortem: *Ait ei Petrus: Domine, ad nos dicas hanc Parabolam, an & ad omnes?* Dixit autem Dominus (non directè respondendo, sed subiungendo Parabolam specialem ad Discipulos, & ad eorum in Cura Animarum gerenda successores, indicans, priorem non fuisse specialem ad Discipulos, sed generalem ad omnes; quia nemo scit horam mortis suæ, & quisque pro omni hora debet esse paratus) *Quis*